

AZ ÓKORTUDOMÁNYI TÁRSASÁG 41. ALKALOMMAL MEGRENDEZETT

ÁBEL JENŐ ORSZÁGOS LATIN VERSENYÉNEK DÖNTŐ FORDULÓJA

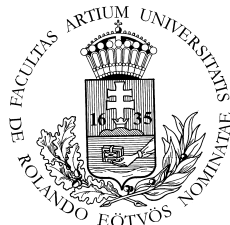
A *minores* (7-8. oszt.) kategória tétele

(2005. április 23. 12-16^h)

Az álmok nem hazudnak – vagy mégis?

Az ókori görögök és rómaiak úgy hitték, az istenek figyelmeztetik az embert arra, mi vár rá a jövőben – de az emberre hagyják a feladatot, hogy rejtélyes üzenetüket kibogozza. Aki a kétértelmű jóslatot saját vágyai szerint magyarázza, az hiába kapta a figyelmeztetést, mégis belesétál a csapdába. Erről szól ez a kis történet is, amely Szicíliában játszódik, Kr. e. 309-ben, amikor a karthágóiak és a syrakusaiak közt már javában dült az ellenségeskedés.

Carthaginiensium dux, Hamilcar Syracusas¹, urbem Siciliae magnam oppugnabat. Complures iam menses² ille sub urbe tempus terebat sine³ profectu, cum una nocte in somnis vocem audivit: „Te para⁴, Hamilcar: cras enim Syracusis⁵ cenabis!” Mane⁶ igitur laetus⁷ sibi dixit: „Dei immortales victoriam mihi promiserunt⁸. Tempus est⁹ exercitum ad ultimam pugnam praeparare. Hodie tandem aliquando¹⁰ urbem illam capiam!” Sed eo die inter milites eius magna exstitit¹¹ seditio, quam ille sedare non potuit. Postquam hoc Syracusani senserunt¹², de improviso impetum in castra Hamilcaris fecerunt¹³, ducem Carthaginiensem vivum¹⁴ ceperunt et in urbem pertraxerunt. Ita Hamilcar revera Syracusis cenavit, sed captivus¹⁵, non, ut¹⁶ animo praesumpserat, victor¹⁷.

¹ *Syracusae, -arum* (f) – Syrakusai (többesszámú városnév!)

² *complures menses* : időhatározói accusativus, jelentése: „... óta”

³ *sine* + abl. – nélkül

⁴ *se parare* – készülni

⁵ *Syracusis* : „hol?” kérdésre felelő helyhatározói ablativus

⁶ *mane* – reggel

⁷ *laetus* – vígan, örvendezve

⁸ Keresd *promitto*-nál!

⁹ *tempus est* – ideje ...

¹⁰ *tandem aliquando* – végre-valahára

¹¹ Keresd *exsisto*-nál!

¹² *sentio 4, sensi, sensum* – itt: észrevesz, megtud

¹³ *impetum facere in* + acc. – támadást indít vki/vmi ellen

¹⁴ *vivum* – élve

¹⁵ *captivus* – fogolyként, mint fogoly

¹⁶ *ut* – ahogy

¹⁷ *victor* – győztesként, mint győztes

**AZ ÓKORTUDOMÁNYI TÁRSASÁG 41. ALKALOMMAL MEGRENDEZETT
ÁBEL JENŐ ORSZÁGOS LATIN VERSENYÉNEK DÖNTŐ FORDULÓJA**

Mintafordítás

Hamilkár, a karthágóiak vezére Syrakusait, Szicília nagy városát ostromolta. Már több hónapja hiába fecsérelte az időt a város alatt, amikor egy éjszakán álmában hangot hallott: „Készülj, Hamilkár: holnap ugyanis Syrakusaiban fogsz vacsorázni.” Reggel tehát vidáman mondta magában: „A halhatatlan istenek győzelmet ígértek nekem. Ideje felkészíteni a hadsereget a végső harcra. Ma végre-valahára beveszem azt a várost!” De aznap nagy viszály támadt a katonái között, amelyet nem tudott lecsillapítani. Miután a syrakusaiak ezt észrevették, hirtelen támadást intéztek Hamilkár tábora ellen, a karthágói vezért élve elfogták, és a városba hurcolták. Így Hamilkár valóban Syrakusaiban vacsorázott, de fogolyként, nem pedig győztesként, ahogy elképzelte magában.